

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdí-Vásárhelyre címezni

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Székely dolgozóház.

Cs.-Szereda, 1887. jan. 16.

Fülszűni vagyunk naponként ama hangosan emelkedő panaszoknak, melyek népünk ajkán — nem ok nélkül — meg-megújulnak. Nem ok nélkül, mert mi székelyek, bár nemcsak égig meredező bérceink és sziklás hegyeink természeti fekvésében, hanem a nyugati művelt nemzetekhez való viszonyunkban is kelet barbarságának oda dobva, véd-

falai vagyunk a nyugatnak: mégis oly kevés figyelemben részesülünk saját kormányunk részéről is, mint az utca sarkára szivtelenül kitett gyermek vagy azon mostoha, kinek életét az asszokóiban kimerült és tehetetlenné vált édes anyja végonaglása és halálhüggése keserítve emészti. Vagy ki tudná elég élénken ecsetelni azon elhagyatottságot, melyben a székely nemzet itt a bércek között, elfeledve és nem méltatva azt, a miért nemes székely nemzet elnevezését egykor nyerte, a létért való küzdelemben vergődik és e miatt — t. i. ezen hideg közönyvel nézett elhanyagolása, nem méltatása miatt — pusztul, satnyul és költözködik ki.

Előttünk fekszenek a statisztikai adatok a kivándorlásokról. Ausztria-Magyarország lakossága 37.883.000. Ezek között csak 183.005 idegen, míg a kivándorlók száma 337.000, vagyis a különbözet a benn levő idegenek és künn levők közt 154.000.

A múlt 1886-ik év tíz első hónapjában pedig kivándorolt Ausztria-Magyarországból 33.819 lélek az Egyesült Államokba. Külön Magyarországból 10 ezer 550-en vándoroltak ki. Itt nincsenek felvéve azok, a kik Romániába és máshova vándoroltak. Már azon adatok szerint a 33.819 közül 20.000 férfi, 10 ezer nő, a többi gyermek. Ha veszünk

csak 20.000 munkaképes egyént s mindeniknek munkaképességére egy év alatt 1000 dollárt számítunk: ugy Ausztria-Magyarország egy év alatt 4.500.900 dollárral lett szegényebb.

Már most, ha Magyarország 10.000 Amerikába kivándorló lélekszámahoz hozzá adjuk a Romániába és máshova kivándorlókat, pl. a székelyeket, és felvesszük így a munkaképesség értékét, alig csalódunk, ha azt mondjuk, hogy a 4.500.008 dollár veszteségnek fele bizonyára Magyarország terhére esik, vagyis Magyarország 2.250.000 dollárral lesz évenként szegényebb.

Mi magyarok szeretjük — és szoktuk is — igen sokban majmolni a kulturában s fejlettebb állami és társadalmi intézményekben magasabban álló külföldet.

Nagy mohósággal vettük át az ujkori eszméket, a modern parlamentáris rendszert és több olyant, a mik roppant kárba, deficites helyzetbe és a ma észlelhető válságba sodorták a nemzetet, a magyar társadalmat. Hanem a mi fő, a mi hasznosabb és üdvösebb lett volna e nemzet nagy jövőjének megalkotásához, kelet-nyugati nagy missziójának megteremtéséhez: az és azon eszközök közül igen sok a jövő elrejtett méhében szunyadó alkotó nagy szellemek pium desideriumában vár jobb napokra.

Vannak nálunk is — persze tekintve nélkül ránk székelyekre — közkórházak, szegények háza, vakok és némák intézete, árva- és lelenczházak, fényes börtönök, tegyintézetek stb., melyekbe költség, protekció, illetőségi és szegénységi bizonyítványok és sok lótas-futás nélküli ingyenes ellátásra és élelmezésre ezen intézmények szerencsétlen sorsosai nem szoktak felvétetni, mint az az Egyesült Államokban történik. De oly javítóházak, melyekbe az apa vagy anya rakoncátlan és fékezhetlen kiskorú fiát vagy leányát 18 éven alul ingyenes ellátás mellett beadhatná, nincsenek. És hol vannak ama dolgozóházak, melyekkel Amerika s már Ausztria is kérkedik, melyeknek hiánya nálunk oly élénken érezhető, melyek vajmi sok baj, kár, nyugalanság, rendezetlenség, tolvajlás, anyagi és erkölcsi bukás s főleg annyi kivándorlásnak vennék elejét s melyeknek rendszerezése annyi hasznot hozna államgazdasági és társadalmi szempontból is az államnak, a nemzetnek, a különben is satnyuló, pusztuló és elcsenevészülő magyar fajnak?

Nem a tehetetlen, nyomorék, munkaképtelen szegényeket, hanem a munkaképes, de henye, munkakerülő csavargók, kivándorlók, költözködők üdvös foglalkoztatására felállítandó rendszeres „dolgozóházak” intézményét értjük.

A „Székelyföld” tárczája.

A kit én úgy szeretek!

Már engedelmet kérek. Ha a versificatortól megkövetelik, hogy elzengedezze töviről hegyre, hogy kicsoda, micsoda, milyen szöke vagy barna, ábrándozó vagy mélabus az ő ideálja: akkor miért ne engednék meg nekem, a ki prózában pusztítom a papirost, hogy leírjam az én szívem titkát, hogy eláruljam, hogyan s miként s végre hogy ki az, a kit én úgy szeretek!

Alig egy hónapja láttam meg először, midőn az ablakon kinéztem. Ő nekem rögtön tetszett s talán én is neki, mert midőn megpillantott, mosolygott. Közeledtem felé, ő nyájasan fogadott. Megkérdeztem nevét.

— Majiska vadok, — felelte mosolyogva s a mint látni tetszik, selypitve.

Igen, az én kis Mariska ideálom, ki oly hamar lefoglalta szívemet, kissé nagyon is selypített. De ki venné ezt tőle zokon, mikor olyan szép?! Kis gömbölyű arcán az élet tavaszának minden bája egyesítve. Azok a bogár szemek, a sötét árnyalatú szemöldök, a piczike rózsás ajkak, göndören hullámzó hajfürtöcskék! Oh! ezek szeretettették meg őt szívemmel!

Előbb nehányszor csak az ablakon át vártunk pár szót s akkor is az én kis aranyosom — talán mert selypítését szégyenlő — igen keveset beszélt; azután szívem nem elégedett meg ezzel s valami varázserő kényszerített, hogy szobájába belépjek. Az

ablakon át adtam értésére ebbeli szándékomat s Mariskám picziny, bársönypuha kacsóival hívólag intve mondá, vagy — ha úgy tetszik — selypité:

— Tesszét ozat, tesszét! itt a mama, isz!

Ez ugyan nem vala valami bátorító szózat, ha az első légyott háttérben ott van a rémitő kommentár: itt a mama is! De hát elvégre úgy is jó. Beléptem.

Az én ideálom anyja — egy még viruló asszonyka, arcaszíne után ítélve, mondhatnám menyecske — mosolyogva, udvariasan fogadott, és nem hogy haragudott volna tulerész lépésemért, de még bátorított is.

— Ha úgy tetszik, uram, nekem távoznom kell, de azért, míg visszajövök, mulasson kedvére az én egyetlen kis madárkámmal.

Magamra! Egészen magamra maradtam hát a kis madárkával, és az együttlét velem nem rémité őt meg.

Mit szoktak ilyenkor tenni, a kik szeretik egymást? Minek leírni? Hiszen talán mindenki volt már ily helyzetben! Kezembe vettem azokat az iczi-piczi kacsókat, enyelegve játszadoztam bársönypuha ujjával s ő, a kit én úgy szeretek, nem tiltakozott, csak mosolygott. Talán épen e mosoly bátorított fel, hogy . . . kimondjam? ne mondjam? . . . hogy magamhoz vonván a gyöngéd termetet, egy igazi csattanós csókot nyomjak azokra az eperajkakra! S Mariska nem haragudott, hanem kacagva nyújtá felém újra biborajakát. Azután ujjaimmal játszadozni kezdtem göndör fürtjei közt, s ő

viszonzásul pajzán enyelgéssel csimpaszkodott bozontos szöke üstökömbé és csinált olyan frizurát, hogy bármelyik fodrász megcsodálta volna.

Majd ismét ellenállhatatlan vágytól ösztönözve, magamhoz vontam a kis pajzánt s ajkaink egy hosszú csókban egyesültek, midőn . . . hirtelen, váratlanul belép Mariskám anyja . . .

Fergeteget, villámlással vegyes dörgést, veszekedést, ijedelmet, sikolyt, ájulást s heves kiutasítást vár most az olvasó? Nem! ez a regényekben így szokás, de most a belépő anya önkénytelen tanuja lévén a csóknak, hangosan s vidáman felkaczagott:

— Csak rajta, uram; úgy látszik, nem unatkoznak.

Nem haragudott a jó asszony, de nem is haragudhatott, mert tudta, hogy Mariskáját, az ő kedves madárkáját, az én szép augyalomat, úgy szeretem! Nem haragudott, pedig (becsületeimmel merem erősíteni) házasságra sem gondolt. (Pedig a leányos anyák közt 100 közül 101 így gondolkozik: „Ha szereti a leányomat, vegye el.”)

— Esztére is tetszít eljönni? — kérdé, midőn távozni készültem.

Én kérdőleg tekinték anyjára.

— Csak tessék bátran bármikor.

Este tehát ismét ott voltam, s míg a jó asszony férjével szórakozásból kártyázott, addig én félrevonultam s mulatoztam azzal, a kit én úgy szeretek!

S talán e tétel bizonyítása: „Az igaz sze-

retet nem ismer gátat”, a mi szeretetünk sem vette tekintetbe a szülők jelenlétét; csak úgy enyelegettünk, nevetgáltunk, sőt csókolóztunk, mintha egyedül lettünk volna. Ölembé vontam gyöngéden e szép leányt s ő (különös!) üstökömet execiroztatta, hol jobbra, hol balra csinálva picziny ujjával a hajválasztékot, míg végre a sötét árnyalatu szempillák rázárultak a bogárszemekre; a kis kezek megszűntek dolgozni s a szép leány ölemben, mellemre hajtott fővel (szégyen, nem szégyen, de kimondom) . . . elaludt.

Az anye észrevevé a katasztrófát.

— Uram! ha az ön ölelben aludt el, akkor önnek is kell őt lefektetni . . . s ezzel a leány hálófülkéjére mutatott,

Ne mondják, kérem, hogy ez a jó asszony tigrisanya volt, a miért megengedte, hogy az angalt karjaimon vigyem hálófülkéjébe; hogy ott ruháitól én fosszam meg a hófehér testet; hogy megengedé látnom a fedetlen karokat, hallanom az alvó mell lassu zihálását; hogy megengedé az angalt saját kezem által levetköztetni, általam lefektetni; mondom, ne vegyék ezt rossz néven a jó asszonytól, mert ő tudta, hogy én őt szeretem; de meg Mariska, az ő kis madárkája, az én szép angyalom, a kit én úgy szeretek . . . életkorára nézve össze-vissza két éves, vagy — ha így szebben hangzik — huszonegy hónapos.

Hogy ily intézmények felállítása minő anyagi haszonnal járna az államra, legyen elég annak bizonyításul a fennebbi statisztikai adatokra hivatkoznom. Erkölcsi tekintetben pedig kimondhatlan lenne azok értéke.

A mai börtönrendszer iskola a tolvaj-ságok s más bűntények eltanulására és életmód a munkakerülők számára. A zsebmetszők és iparlovagok a bűnös cselekményhez mért fenyték vagy elzárás kiállása után, mert dolgozni nem tudnak vagy nem akarnak, újabb, könnyű szerrel megkerített életfentartási módon törík fejüket.

Mennyi botrányos rablógylkosság-ról, jó szülők elkorcsult gyermekeiről olvasunk naponkint!

Amerikában az ilyen jó madarakat „dolgozóházak”-ba csukják s csak akkor bocsátják el, ha megjavultak.

Nálunk emelkednek a palotaszerű fogházak milliók árán, de olcsó dolgozóházakról nincs gondoskodva.

Oh, hány milliót takaríthatna meg az állam a munkaerőben, fogházak költségeiben, rendőrökben, az ipar fejlesztésében és az előállított terményekben! Hanem ehhez rendszeres államgazdálkodás kell s így ránk székelyekre a „dolgozóházak” sora későre kerül.

Ebháti.

Mi ujság?

Az országházról. Folyó hó 15-én megkezdődött az ez évi állam költségvetés tárgyalása. A vitát Hegedűs Sándor, a pénzügyi bizottság előadója, nyitotta meg érdekes beszéddel, érdekes önvallomásokkal. Hegedűs őszintén beismerte a pénzügyi mérleg megromlását s több-kevesebb sikerrel kerestekutatta a romlás okait. Az általa felsorolt okok közt természetesen utolsó helyre tette a kormányzati okokat. Beszédének befejező részét az ellenzék élénk közbeszólásai s ellenmondásai tarkították. Az ellenzék részéről a támadást Helfy Ignác, a függetlenségi és 48-as párt szónoka, kezdte meg. Nagy figyelem közt, szellemes beszédben fejtegette a Tisza-kormány gazdálkodását s az ország defizites helyzetét. Ajánlotta a nagyzsámániról való lemondást. Szeged városában, annak piszkos sikátorokban végződő, gyönyörű, de lakatlan palotaisorai-ban találja Helfy a jelenlegi Magyarországnak s a Tisza-korszaknak leghívebb fotográfiáját. A baj orvoslására, a hinárból való kibontakozásra a legelső, legfőbb teendőnek mon-dotta: szabaddá tenni a nemzet kezét úgy anyagi, mint szellemi téren. Utalt arra az alkalomra, hogy az Ausztriával való köz-gazdasági szerződés fel lévén mondvá, azt most felüondottnak faghatjuk. A közgaz-dasági felszabadulás az első feltétel arra, hogy Magyarország rendezhesse pénzügyeit. Czelozva a készülő háborúra, emelkedett hangon, lendületes szavakkal jelentette ki, hogy a haza védelmét feltételekhez kötni nem szabad, de egy feltételt mégis szabni kell s ez a feltétel az, hogy a haza, a melyet védelmeznünk, győzelem esetén szabad és a miénk legyen. Zajos helyeslés s éljen-zés közt nyújtotta be Helfy pártja határo-zati javaslatát, a melylyel a költségvetést elveti. Következett a sor a mérsékelt ellen-zék szónokára, Horánszky Nándorra, a ki száraz, de azért mégis elég ékesen szóló szavakkal festette le az ország pénzügyi helyzetének képét. Kimutatásai szerint 2270 millió az államadósságok tőkéje, 128 millió az évi kamatterher, a 11 éven át elköltött államvagyon 70 millió, az évi adóemelés 46 millió s minimális összegben számított 30 milliónyi krónikus évi defizit. Ő s pártja ez idén általánosságban sem fogadják el a költségvetést s határozati javaslatukban a kormány pénzügyi politikájának helytelení-tését indítványozzák. Mint minden költség-vetési vitában az ellenzék nagy szónoklatok után, úgy a mostaniban is Tisza beszélt hatástalanul az üllés végén. A vitát hétfőn folytatták.

A Romániával való vámtárgyalások folytatása végett a román kormány képviselői folyó hó 28-án ismét Bécsbe utaznak. — E tárgyban az „Egyetértés” 15-ik száma gróf Andrassy Manótol egy igen érdekes közleményt hoz. Lapunk szűk tere miatt csak kivonatosa-n közölhetjük ezen fontos cikk azon részeit,

melyek a székely érdekeket közvetlenebbül érintik. Czikkiró közleménye első részében az „Egyetértés” egyik közelebbi számában megjelent cikk egyes tételeire reflektál. Majd meg Románia gazdasági helyzetét írván le, utal Egan Ede országos teigazdasági fel-ügyelőnek „Román szomszédaink” cizimel megjelent nagybecsű rőpiratára, melyben Egan kiemeli, hogy a román föld, nézete szerint, termékenységre nézve Európában pártját nem találja, trágyát 10—20 évig alig igényel. A nép olcsón miveli a földet, adót 11 százaléknál többet nem fizet, a termés olyan biztos, mint sehol a világon, s mig 10 évvel ezelőtt Romániának összes forgalma csak 11 millióra rugott, 1882-ig 500 millióra emel-kedett. Románia kivitelét folyton nagyob-bíthatja, mert a nép legnagyobb részt tenge-rivel élven, a folyton nagyobbodó termelést nem fogyaszthatja, s a mellett jó utjai, a Duna hosszu vonala, két tengeri kikötője, szóval oly közlekedése van, mint monar-chiánk egy részének sem. Igaza van a neve-zett rőpirat szerzőjének, — írja gr. A. M. — midőn azt állítja, hogy egy oly könnyen és valóban amerikai stílusban produkáló ország gabonájának vámentességét biztosítani, mint azt a románok követelik és melyet bécsi testvéreink megadni nem vonakodnak, annyit tenne, mint Magyarország mezőgaz-daságának a létért való küzdelmét épen az átmenet nagyfotosságú korszakában szánt-szándékkal megsemmisíteni. A mi a marha-behozatalt illeti, Románia soha sincs marha-vész nélkül, a szabadon nevelt marhát Ro-mánia a legjobb akarat mellett sem védheti meg a marhabetegségek ellen és az utolsó bebecsátás alkalmával behozott marhavész egy esete, nem számítván a kárt, melyet az által szenvedtünk, hogy sem Németország-ba, sem Franciaországba marhát nem szállíthattunk; könnyű számítás szerint 16 millió forintunkba került. Az állatvesztégzari rend-szabályt a kormányok szintén kipróbálták már és semmi eredményre sem vezetett Ro-mániával szemben. Meg lévén engedve a szarvasmarha- és sertés-behozatal, rövid idő alatt belátta az ország, hogy ezen egyez-mény következtében a marhakivitel és a marhaegészségi állapot az egész monarchiá-ban veszélyeztetve van s azért a kormány, a vesztégzárak dacára, a marhabehozatalt különböző czimeken tiltani volt kénytelen. Az új szerződéssel, ha a marhabehozatalt ismét megengedjük, megint csak oda jutunk, hogy ezt egészségi szempontokból újra meg kell tiltanunk, vagy pedig a vasuti tarifákat oly magasra szabunk, hogy Romániának elmenjen a kedve Ausztria-Magyarországba marhát és gabonát szállítani. Ennek követ-keztében az újabb tíz év alatt az ellenséges-kedés csak fokozódni fog s a román sajtó az elért siker által felbátorítatva, talán még hangosabban kiáltóhatné azt, hogy minden, a mi román, Romániához tartozik. Ha pedig mégis elkérthetetlen volna, hogy a szerző-dést megkötjük, úgy ne tekintjük azokat a viszonyokat, melyeket az első szerződés megkötésekor, a mikor Románia még igen gyenge volt, figyelembe vettünk, mert azóta fejlődött és megerősödött, minélfogva méltányosan követelhetjük, hogy nekünk is oly vámkot fizessen, a milyeneket Németorszá-gnak fizet s a mi czikkeinkért se szedjen ma-gasabb vámkot, mint a milyeneket Német-oroszagtól szed. Ez a méltányosság szem-pontja. Nem hisszük, hogy a román nemzet, mely annyira fejlődött, szabadságát úgy meg tudja becsülni, ellenséges lábon akarna velünk élni, aza a Románia, mely tudja, hogy alkotmányának fejlesztéséhez, mely eddig csak Románia érdeke volt, de ezután nekünk is nagyon érdekünkben lesz, Ausztria-Ma-gyarország leginkább járult, és hogy ne volna annak tudatában, hogy jöhet oly idő, midőn a két államnak egymáshoz való barátságos viszonya, a melyet megvásárolni helytelen volna, magától fog bekövetkezni. Ha pedig azt hiszi Románia, hogy nem áll érdekében velünk szerződést kötni, akkor én is azt mondom, a mit Bismarck Ausztria-Magyarországnak mondott, mikor a védvá-mokat behozta (melyeket azóta legkevésbé sem bánt meg), hogy a szomszéd országok-kal barátságban akar élni, de azt, hogy ezt a barátságot saját országa népének jólétén megvásárolja, töle méltányosan senki sem kívánhatja.

Háborus híreket hoz a bel- és külföldi sajtó naponkint. Az már bizonyos, hogy félünk kell valamitől, de hogy mitől, azt még nem lehet tudni. Egy német rőpirat már azzal is foglalkozik, hogy egy esetleges orosz-osz-trák-magyar háború esetén Bécs vagy Bu-dapest lesz-e a betörő orosz seregek czel-pontja, vagy esetleg az osztrák-magyar ha-doszlopok Pétervárt vagy Moszkva felé fo-gnak-e vonulni. Papirosan szépen s okosan meg van írva, hogy itt meg amott minő elő-nyök kínálkoznak vagy minő akadályok áll-ják útját az előre nyomuló seregeknek, s vé-gül ki van mondvá, hogy Bécs és Budapest ellen egyszerre kell nyomulni a muszka ha-

seregeknek. Mig tollal megcsinálják a hadi planumot, a hírlapok verik félre a vészha-rangot, a hatalmak szaporítják a hadseregek létszámát: addig a kormányok csupa béké-ről beszélnek. Mindenik hatalom siet meg-ragadni minden kedvező alkalmat megnyug-tatni társait, hogy békés szándékai vannak. A sok békés nyilatkozat között hallunk oly-kor-olykor egy-egy harcias hangot is. Így Gurko varsói főkörmányzó a nála tisztelgő tisztikar előtt így nyilatkozott: „Biztosítha-mot önöket, — és ez nagy örömemre szolgál — hogy a haza az újévben nem fogja már vértelen harcban erejét emésztetni, hanem karddal kezében alázza meg legelkeseredet-tebb ellenségeit.” Ez a nyilatkozat nagy fon-tossággal bír egy oly magas állású ember-nél, mint Gurko tábornok, s úgy szólva ma-gyarázatot ad Oroszország lázas hadi készü-lődéséhez. — A magyarországi lapok is hoz-nak egyre-másra háborus híreket egyes had-testek kilátásba helyezett mozgósításáról, hanem e hírek ez idő szerint nem nyertek megerősítést.

Előkészületek a mozgósításra. A belügymi-niszter a törvényhatóságokhoz körrende-letet intézett, melyben meghagyja, hogy a hadsereg és honvédség létszámához tartozó azon közp. és járási, nemkülönbön rendezett tanácsú városi tisztviselőkről, kiknek az ál-taluk jelenleg elfoglalt állomásokon való meghagyása netáni mozgósítás esetén mul-hatlanul szükségesnek mutatkozik, kellő pontossággal kimutatást készíttessenek az előírt minta szerint külön a hadseregre és külön a honvédségre tartozó egyénekre nézve, hogy ezek számára a felmentvényt ez évre legfeljebb milyen idejekorán kies-zőközlhesse. Ugyanily értelmű rendeletet in-tézett a szolgabírák s önálló hatáskörrel bíró községi és körgyűzőkre vonatkozólag is.

A német katonai vita véget ért. A birodalmi gyűlés a kormány által kért katonai létszám-mot nem 7 évre, mint Bismarck akarta, ha-nem csak 3 évre szavazta meg, mire Bis-marck felolvasta a császár üzenetét, mely a birodalmi gyűlést feloszlítja és az új választást február 21-re tűzi ki. Tehát a több napi parlamenti hercz, melyben Németország legkitünőbb államférfiai annyi szenvedély-lyel s annyi erővel védelmezték álláspontjai-kat, e nagy küzdelem, melyben a birodalmi gyűlés vitézül megküzdött a vaskanczellár mindent legázó hatalmával, mégis csak Bismarck vereségével végződött. Amde ez a győzelem nagyon ideiglenes. A mit ez a birodalmi gyűlés meg nem szavazott, meg-szavazza a jövő gyűlés, melynek képviselői február 21-én fognak megválasztatni. Bis-marck tudni fog magának többséget szerezni s mégis csak az lesz, a mit ő akar.

Magyar-román határrendezés. Sturdza ro-mán miniszter Tisza Kálmán miniszterelnök-kei folyó hó 16-án délelőtt hosszabban ér-tekezett legfőképen a Magyarország és Ro-mánia közötti határrendezés ügyében. E részben már évszázadok óta vitás kérdések most már hat hét óta beható tanácskozások tárgyát képezik egy Bécsben üléső vegyes bizottságban, melynek az a feladata, hogy különféle régibb szerződések, valamint a helyszínen felvett térrajzi vázlatok alapján a határvonalat pontosan megállapítsa.

Különfelek.

— **Felhívás és figyelmeztetés Kézdi-Vásárhely város t. polgáraihoz és vidéki közönségéhez.** Az Olvasó-egyesület már áttette lakását a takarékpenztár (id. Tóth Dániel-féle ház) emeleti helyiségébe. Az újra alakult egyesület helyisége teljesen a kor kívánalmainak megfelelőleg külön olvasó-, könyvtár-, társalgó-illetve szórakoztató-szobákkal van ellátva; könyvtára az irodalom legújabb termékeivel folyton gyarapittatik; a hazában s a külföldön a legnagyobb elterjedésnek, illetőleg tekintélynek örvendő napi-, szépirodalmi és éiczlapokkal rendelkezik; továbbá meg van rendelve egy forgó tekeasztal márványlap-pal. Midőn az önművelődés és szórakozás ezen kellékeire tisztelettel hívjuk fel becses figyelmét a nagy közönségnek, egyszersmind hazafias illemmel hívjuk fel arra, hogy váro-sunk ezen, a közműveltség előmozdítására irányuló intézményét pártfogásában része-síteni sziveskedjék. Mindazon t. polgártár-sainkat tehát, kik Olvasó-egyesületünknek tagjai kívánnak lenni, tisztelettel hívjuk fel, hogy folyó évi február 28-ig Benkő Lajos egyesületi gazdánál levő ivre magukat alá-írni sziveskedjenek, mivel ez időn tul csak alapszabályszerűleg, egy egyleti tagnak ajánlatára léphet be bárki is az egyesület

tagjai közé. Évi díj 4 frt szabályszerű három évi kötelezettséggel. Az Olvasó-egyesület választmányának 1887. évi január 17-én tar-tott gyűléséből Kézdi-Vásárhelyen 1887. január 19-én. Székely János, elnök. Gyöngyösi István, jegyző.

— **A kézdivásárhelyi önkéntes tűzoltók** nem-csak a vész körül tudják kötelességeiket teljesíteni, hanem a bálrendezéshez is ala-posan értenek. Ezen életrevaló egylet az utolsó napok alatt rendkívüli tevékenységet fejtett ki. Maguk a tisztviselők indultak meg, élükön a derék főparancsnokkal, hogy a jövő szombati bála a közönséget meg-hívják és e buzgóságot már eddig fényes eredménye koronázza. Az egylet szerencsés volt Molnár Józsiásné Gál Emilia urhölgyet védnökül megnyerhetni, kinek tisztelt sze-mélyében a teljes siker legfőbb biztosítékát látjuk.

— **Bándy Imre** urat, a csikszeredai kir. postahivatal főnökét, mint értesülnek, név-telen feljelentéssel kicsapongó életmód és korcsmai excessusok miatt vádolták, minek következtében ellene a vizsgálat megindít-tatott. Kis városunk közönsége igen jól és előnyösen ismeri Bándy urat s nincsen egy ember is, a ki ilyesmit róla mondhatna; ellenkezőleg feltűnt, az, hogy oly szoidan, visszavonultan élt és nyilvános összejövete-leken vagy vendéglőkben meg sem jelent. Városunk legtekintélyesebb egyénei mozgalmat is indítottak meg egy előterjesztésnek a nagytekintetű m. kir. postaigazgató urhoz leendő juttatása végett, s a közönség önként jelentkezik, hogy az előterjesztést aláírja. Bándy ur városunk közönségének osztatlan tiszteletét és nagybecsülését bírja, s épen ezért a közönség véleményének és meggyő-ződésének adunk kifejezést akkor, midőn határozottan kimondjuk, hogy az ellene emelt panasz teljesen alaptalan. A mennyire minden alkalommal ostoroztak és ostoroznak az olyan jellemeket, milyenné a vád Bándy urat feltüntetni akarná, annyira kötelessé-günknek tartjuk a méltatlanul megtámadott tisztviselőnek védelmére kelni. A nagytekintetű [postaigazgató ur becses figyelmét felhívjuk ezen ügyre, s meg va-gyunk győződve, hogy részrehajlatlan igaz-ságszeretetének sikerülni fog a városunk közönségét megbotránkoztató vádat a maga értékére leszállítani. Különben figyelemmel kísérjük ezen ügyet s még szólunk róla.

— **Völgyi O. József** színtársulata folyó hó 18-án érkezett meg Csik-Szeredába, hol egy-előre 12 előadásra fog bérletet nyitni. Mű-sora az újabb termékekből van összeállítva és elég változatos ahhoz, hogy a közönség érdeklődését felkeltsé. Ajánljuk a társulatot a közönség szíves pártfogásába.

— **A differitizs** — az orvosi jelentés szerint — teljesen megszűnt Kézdi-Vásárhelyt. Az utolsó napok alatt egyetlen új eset sem fordult elő.

— **Tűz.** Almás községében folyó hó 16-án este 8 órakor 1 ház és 13 gazdasági épület leégett. A kár mintegy 4000 frtra tehető.

— **Az erd. magyar közm. egyesület** budapesti illetőségű tagjai főkegyesületet alakítottak abból a czélból, hogy a fővárosban az egye-sület számára tagokat gyűjtsenek s a haza-fias eszmét minél szélesebb körben terjesz-szék. A fők-egyesület Dessewffy Aurél grófot választotta meg elnökéül.

— **Kivándorlási statisztika.** Az 1886-dik év első tíz hónapjában Ausztria-Magyarországból 33,819 lélek vándorolt ki az Egyesült-Államokba, mig a mult év hasonló szakában csak 22,625 volt a kivándorlók száma. Ausz-triából és különösen Galiciából 14,839, Csehországból 8430 és Magyarországból 10,550-en vándoroltak ki. Foglalkozásra nézve van a bevándorlók között 500 iparos, 5000 gazda, 6000 napszámos, 2500 keres-kező, 500 orvos, tanító, zenész stb., 1000 foglalkozás nélküli. Csak az iparosok, gaz-dák és napszámosok találnak rövid idő alatt foglalkozást, a többieknek gyakran igen sanyaru viszonyokkal kell megküzdöniök, mig boldogulni tudnak.

Egyleti ügyek.

Elnöki megnyitó

a magy. szt. korona orsz. vör. ker. egy. kézdivásárhelyi fiókjának jan. 16-án tartott évi közgyűlésén.

Tisztelt közgyűlés!

Legyenek mindnyájan szívesen üdvözölve, kik a magyar szent korona országai vörös kereszt egylete kézdivásárhelyi fiókjának évi közgyűlésén megjelentek szíveskedtek.

Mai megnyitó beszédemmel rendkívül nehéz körülmények közé jutottam, mert a múlt eseményeiből, fájdalom, mit sem meríthetek, miután tevékenységünket lebilincselte a rideg közöny, s hiába igyekeztünk rabigája alól felszabadulni és szívvel lélekkel működni azon hatáskörben, melyet a vörös kereszt egylet kézdivásárhelyi fiókegylete előnkbe tűzött. Minden ez irányú törekvésünk meg-hiusult s szavaink mindaddig kiáltó szóként hangzottak el a közöny megmérhetetlen pusztáján!

Mentől nehezebben vagyunk képesek valamely előnkbe tűzött célt elérni, annál nagyobb mérvű kintartásra van szükségünk s újabb meg újabb erőből felfegyverkezve kell küzdenünk, ha elvállalt kötelességünk révpartijához akarunk érni. Miután a mi kis sajkánk az elmúlt évben kikötőhöz nem jutott, a reménynek új ágával indítjuk meg s bizunk a jó Istenben, hogy a rendíthetetlen kintartás meghozza részére is a kívánt győzelmet. Ily értelemben nem szünök meg a már többször hangzottatott buzdító szavakat intézni ismételten a vörös kereszt kézdivásárhelyi fiókegylet mai közgyűlésén, remélve, hogy a Mindenható segítségével végtére is eredményre vezérelnek!

A vörös kereszt egylet célja oly nemes, oly magas, hogy érette minden jó hazafi és honleányunk önkénytelenül lelkesülnie kellene és erejéhez mérten elő is mozdítania. A vörös kereszt egylet az, mely gondoskodik arról, hogy drága hazánkért véreket ontott harcosok égető sebeikben enyhülést nyerjenek és gondos ápolás által felgyógyuljanak; a vörös kereszt egylet gondoskodik arról is, hogy a csatatéren kimutak özvegyei és árvái könnyei letöröltsenek. Lehet-e ennél nemesebb, emberbarátibb missiót teljesíteni?

Ha fennebbiekrol mindenki kellő tájékozottsággal bírna, valamint arról, hogy vörös kereszt egyletünk azon kívül K.-Vásárhely város és vidékével érezeti a legnagyobb jótéteményt, a menyiben a „Rudolfi”-kórház évenként 1200 forinttal a vörös kereszt e. kézdivásárhelyi választmánya tagsági díjainak 2/3-át részével, valamint egyik kórházi ápolónő fizetésével segítyezi, lehetetlen, hogy mindezek után ne a legnagyobb odaadással sorakoznánk a vörös kereszt egylet zászlója alá, és ne önként járulnánk hozzá évi 1 fnt tagsági díjainkkal, melyeknek összesítése annyi áldásnak képezi koforrását.

Feltétlenül szükséges, hogy a vör. ker. kézdivásárhelyi fiókegylete erős oszlopként tartsa fenn magát, szaporítsa tagjainak számát legalább 300-ra, hogy általa minden eshetőségekkel szemben biztosítva legyen és ne engedje az oly üdvönyt működő „Rudolfi”-kórház jövőjének kockázatát.

Bizom benne, hogy a tiszt. közgyűlés minden egyes tagja szívében visszhangra találak szavaim, és azon erős elhatározással fognak innen távozni, miszerint az elmondottak mentől szélesebb körben terjeszteti, a kézdivásárhelyi fiókegyletnek mentől számosabb tagot gyűjteni, valamint az egyletet minden tekintetben felvirágoztatni szent kötelemnek ismerik; adja Isten, úgy legyen! Mely forró ohajjal a mai közgyűlést megnyitottunk nyilvánítom.

Meghívó.

A magyar szt. korona orsz. vörös kereszt egylete Kézdi-Vásárhely vidéki választmányának 1887. január 23-án délután 2 órakor Kézdi-Vásárhelyt a tanácsház nagytermében tartandó közgyűlésére az alapító és rendes tagokat, valamint a nemes ügy iránt érdeklődőket bizalommal meghívjuk.

A gyűlés főbb tárgyai lesznek:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. A jegyző évi zárjelentése.
3. A pénztárnok évi zárszámadása.
4. Választása az üresedésben levő tagoknak.
5. A Rudolf kórház gondnoki, orvosi és pénztárosi évi jelentések.
6. Mindennemű folyó ügyek, indítványok.

Az érdeklődő közönség ezuttal nem fog külön meghívást. Kérem tehát, a hírlapi közzétételt tekintve minden érdeklődő ügybarát meghívásnak s jelenjék meg a közgyűlésen.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. január 16.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Dobay János,
jegyző.

E. M. K. E.

Lapunk csikmegyei szerkesztőjénél barczakra adományoztak: Hutter Pál vendéglős 10 kr, Wellman Sámuel vendéglős 10 kr, N. Lajos főpincér 10 kr, Kánya Gyula körjegyzőjelölt 10 kr, Arnd Ernő kir. törvényszéki bíró 10 kr.

A további adományokat e rovat alatt rendszeresen közölni fogjuk.

Mulatságok.

A csikszerepai polgári olvasó-kör folyó hó 15-ki táncestélye teljesen hiányt szenvedett a polgárokból; állítólag azért nem jelentek meg a táncestélyen, mert félnek a tüztől. Lehet, hogy úgy van, de mi nem hiszük. Ez azonban legkevésbé sem rontotta a kitűnő jó kedvet, mely az egész társaságot felvilágozta. Jövedelem nincs, de legalább hiány sincs s ez nálunk elég kedvező eredmény, mikor polgár-báltól van szó. Jövőre figyelmébe ajánljuk az olvasó-kör elnökségének, hogy bennszülött polgár-bált rendezzenek; akkor talán lesz polgár is a polgár-báltban. Kevesen voltunk, de jól mulattunk; a négyeseket 18—20 pár táncolt. A hölgyek közül feljegyeztem: Booskor Ádámné, Csödő Istvánné, Dr. Fejér Antalné, Györgyjakab Mártonné, Nagy Imréné, Jakab Józsefné, Szöcs Mártonné, Dávid Istvánné, Dávid Julcsáné, Jakab Birit, Jakab Vilma, Keszler Marit, Nagy Erzsit, Sohal-szky Marit és Tamás Julit.

A kézdivásárhelyi önkéntes tűzoltó-egylet 1887. január hó 22-én a tanácsház dísztermében saját alapja gyarapítására zártkörű táncszüveget rendez. Belépési díj: 1 forint. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Ifj. Kupán József, Benkő Gyula, K. Csizsár József urak kereskedéseiben. Felülfizetések halás köszönettel fogadtatnak s nyilvánosan nyugtatványoztatnak. Bálvédnök: Molnár Józsiáné született Gál Emília ó nagyság. A rendező bizottság: Nagy Gábor, Szöcs József, tiszteletbeli főparancsnokok. Ifj. Benkő Sándor, főparancsnok. Baka Mihály, Barabás Mór, Dr. Bánfi Zsigmond, Benkő Gyula pénztáros, Benkő István, Benkő Lajos, Csizsár Gergely, Csizsár Pál, Dávid János, Dávid Gyula, ifj. Demény Ferencz, Dézsi János, Erdélyi Károly, Gombár János, Gyöngyösi István, Györfi Lajos, Jancsó Gyula, Kelemen István, Ifj. Kovácsi Bálint, Kovácsi Tamás, Kupán József ellenőr, Kún Béla, Menasági Albert, Nagy Dénes, Nagy Károly alparancsnok, Nagy Ferencz (L.), Pfeiffer Antal, Szabó Albert, Szabó Dénes szertáros, M. Székely János titkár, Tóth Géza segéd-tiszt, Turóczi László, Vajna Károly segéd-tiszt, Welnreiter János.

A háromszék megyei „Erzsébet” árvaléány-nevelő intézet 1887. január 29-én a kézdivásárhelyi tanácsház dísztermében saját alapja javára álarczos táncszüveget rendez. Zayzon Lázárné, Kelemen István, rendezőbizottsági elnökök; Balog Gyuláné, Bernáld Anna (Alesernáton), Bernáld Emma (Altörja), Benkő Emma (Altörja), Benkő Mari, özv. Cserey Gyuláné, Csizsár Emília, Dobay Lajosné, Fejér Nina, Geréb Gizella, Hadházi Julia, Kelemen Ilon, Keményfi Katalin, Kőnczei Anna (Szentlélek), Málnási Albina, Márton Mari (Altörja), özv. Nagy Dánielné, Szabó Anna, Székely Malvin, Szentpéteri Mariska (Altörja), Szöcs Etelka, ifj. Tóth Istvánné, Török Mariska, Welnreiter Jánosné, Zoltáni Margit (Léozfalva), Baka Mihály, Bándy István, Bartha Mór (Altörja), Benkő István, ifj. Benkő Sándor, Booskor Kálmán, Borcsa Miklós, Csizsár Pál, Damokos Árpád (Csernáton), Damokos Sándor (Hatolyka), Demény Ferencz, Dobay János, Dobay Lajos, Fejér Antal, Hosszu Béla, ifj. Jancsó Mózes, Kocsis Király János, ifj. Kovácsi Bálint, Nagy Károly, Dr. Szaecsvay Gyula, Szentiványi Kázmér, ifj. Tóth István, Tóth Géza, Vajna Károly, Vajna Vincze, rendezőbizottsági tagok. Belépti díj: személynként 1 fnt. Jegyek előre válthatók t. Fejér Lukács ur kereskedésében. Jelmezek készen kaphatók Beczmann Karolin k. a.-nál. Ugyanitt előleges megrendelésre új jelmezek is jutányos áron készíttetnek. Kezdeté 8 órakor. — Egyszer mind az is a közönség tudomására hozatik, hogy nevezett kisasszony nál igen csinosan kiállított fehér domínok vannak készletben, rózsaszínnel díszítve. Egy drb ára 2 fnt 80 kr, egyszeri használatért 1 fnt 50 kr fizetendő. Olcsóságuknál fogva melegen ajánlja a rendező bizottság a bál közönség figyelmébe.

Háromszék megye tisztviselői kara a tisztviselői nyugdíjalap javára Sepsisziggyőrgyön, 1887. évi február hó 1-én a városzház nagytermében Háromszék megye főispánja Hatolykai Pótsa József ur ő méltósága védnöksége alatt zártkörű bált rendez. Rendező bizottság: Br. Apor Gábor biz. elnök, Dr. Antal Mihály, Bartók Károly, Dr. Bodor Tivadar, Cseh Gyula, Csia Béla, Dr. Daday Vilmos, Dálnoky Károly, Deák Sámuel, Dimény Ferencz, Forró Béla, Gábor Péter, Gál Antal, Dr. Hajós Béla, Henter Béla, Hollaky Attila, Kelemen Lajos, Kónya Gábor, Kónya Miklós, Kökösi György, Möricz József, Nagy Dénes, Pálfi Dániel, Dr. Póka Dezső, Pótsa Bertalan, Pünkösdi Lajos, Séra Tamás, Sebestyén Sándor, Mr. Szász Károly, Dr. Székely György, Szentiványi Miklós, Dr. Szini Gyula, Tompa Miklós, Vajna István, Vajna Miklós biz. tagok. Belépti díj: személyjegy 1 fnt 50 kr, családjegy 4 fnt, karzati ülőhely 2 fnt. Jegyek válthatók a bál napján a megyei pénztárnál és este a helyi pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület gyergyóvidéki választmánya az egyesület javára 1887. január 22-én Gyergyó-Szentmiklóson a Laurency-féle helyiségben bált rendez.

Közzgazdaság.

A k.-vásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénylársaság 1886. é. zármérleg-számlája. Vagy on: Pénztári számlának (készpénz 1886. decz. 31-én) 2722 fnt 44 kr, váltóleaszámolási számlának 174,373 fnt, részvénykiegészítési alap-számlának 50,000 fnt, jelzálogkölesön-számlának 14,838 fnt, előlegkölesön-számlának 2543 fnt, kis. pénztár-egyl. szöv. ért.-p. számlának 220 fnt, kis. tak. ptár. r. t. ért.-p. számlának 93 fnt 50 kr, váltóleaszámolási kamatszámolási 522 fnt 86 kr, kölesön-járadéki hátralék-számlának 1227 fnt 55 kr, kölesönjáradéki kamat- és bírság-számlának 47 fnt 43 kr, házbér-számlának 66 fnt 66 kr, tisztviselői előleg-számlának 220 fnt, berendezési költség-számlának 1316 fnt, ügyézi költség-számlának 6 fnt 11 kr; összesen 248,196 fnt 55 kr. Tehet: részvényalapítóke-számlának 100,000 fnt, tartaléktőkealap-számlának 1887 fnt 39 kr, alapítási díjszám-lának 1000 fnt, kis. pénztáregyl. tartalék-alap-számlának 4207 fnt 23 kr, betéti számlának 53,373 fnt 07 kr, folyó számlák számlájának 4370 fnt 63 kr, váltóviszleszámlolási számlának 73,608 fnt, kisb. o. fl. i. kölesön-j. számlának 960 fnt 34 kr, váltóviszleszámlolási kamatszámolási 1765 fnt 99 kr, jelzálogkölesönkamatszámolási 133 fnt 61 kr, előleg-kölesönkamatszámolási 20 fnt 01 kr, 10 százalék. betéti kamatadó-számlának 162 fnt 88 kr, vegyes állandj-számlának 51 kr, jótékony és jutalék-számlának 5 fnt, osztalék-számlának 118 fnt 40 kr, vezérigazgatói díj-számlának 200 fnt, napibiztosítási díjszámlának 220 fnt, nyerevény-(egyenleg)-számlának 6663 fnt 49 kr; összesen 248,196 fnt 55 kr.

A kézdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár részvénylársaság 1886. (második) évi nyere-mény- és veszteség-számlája. Költség: Betéti kamatszámolási: a) 1886. I. és II. félvi tőkésítésért 2386 fnt 46 kr, b) 1886. évi folyó kamat-kifizetésért 66 fnt 80 kr = 2453 fnt 26 kr, tartaléktőkealap-kamat-sz. 70 fnt 32 kr, folyó számlák kamatszámolási-jának 108 fnt 63 kr, kis. p. e. szöv. tart.-a. kamat-számlának 157 fnt 02 kr, 10 százalék. betéti kamatadó-számlának 285 fnt 65 kr, tisztj és szolgafizetések számlájának 900 fnt, házbér-számlának 200 fnt, jövedelmi adó-számlának 418 fnt 23 kr, váltóviszleszámlolási kamatszámolási 4142 fnt 06 kr, posta-és bélyegdíj-számlának 123 fnt 21 kr, jótékony és jutalék-számlának 12 fnt 50 kr, berendezési költség-számlának (101 §.) 323 fnt 98 kr, napibiztosítási díj-számlának (69 §.) 220 fnt, vezérigazgatói díj-számlának (56 §.) 400 fnt, nyerevény-(egyenleg)-számlának 6663 fnt 49 kr; összesen 16,483 fnt 35 kr. Jöve-delem: váltóleaszámolási kamatszámolási 9421 fnt 56 kr, jelzálogkölesönkamatszám-lától 898 fnt 09 kr, előlegkölesönkamatszám-lától 147 fnt 14 kr, váltóleaszámolási illeték-számlától 4959 fnt 63 kr, jelzálogkölesön-illeték-számlától 442 fnt 37 kr, előlegkölesön-illeték-számlától 75 fnt 09 kr, kezelési költsé-g-számlától 137 fnt 44 kr, késedelmi kamat-számlától 5 fnt 77 kr, bizományi számlától 29 fnt, kis. tak. ptár. r. t. érték-papír-számlá-tól 29 fnt 25 kr, jótékony- és jutalék-számlá-tól (11 §.) 86 fnt 96 kr, kölesönjáradéki kam-at- és bírság-számlától 53 fnt 29 kr, köles-önjáradéki 1/4. százal. ig. illeték-számlától 197 fnt 76 kr; összesen 16,483 fnt 35 kr. Kézdi-Vásárhely, 1887. jan. 10. Sebők József könyvelő.

„The Gresham” életbiztosító-társaság London-ban. Ezen társaságnak az 1886. év június hó 30-án letelt 38-ik üléstevéről szóló jelentése, mely az 1886. december 20-án megtartott

rendes közgyűlésen a részvényeseknek be-mutatott, már megjelent. Ez évi jelentés főbb körvonalaiab a következő adatokat szolgáltatja. A lefolyt év eredménye kiválóan kedvező. Ez év folyamata alatt 6594 biztosítási ajánlat több mint 61.584.975.— frank értékben lett a társaságnál benyújtva, melyekből 5889 ajánlat, több mint 52.823.975 frank értékben, fogadtatott el, melyekért a megfelelő számú kötvények tényleg ki is állítottak. A visszabiztosításokért fizetett összeg levonása után a díjbevétel frk 14 millió 562,065-10 Cts-ra rugott, mely összegben a frk 1.898,095-10 Cts tevő első évi díjak befoglaltatnak. A kamatszámoló mérlege frk 3,096,136-05 Cts tett, és a díjbevételehez csatolva, a társaság évi jövedelmét frk 18 millió 558,201-15 Cts-ra emelte. Az év folyamán a társaság által életbiztosítási kötvények után kifizetésre utalványozott összegek frk 7.478,425.— rugtak. A kihazasítási és vegyes biztosítási szerződésekkel eredő már esedékes követelések, frk 2.369,470-34 Cts-ot tettek. Kötvények visszavásárlásáért frk 996,826-98 Cts. lett kiadva. A szerződések pontos betartását garantáló biztosítási tőke frk 3.491,157-19 Cts-al emelkedett. — Az üléstév végén a társaság cselekvő vagyona frk 94.408,165-62. Tőkeelhelyezés: frk 2 millió 083,296-67 a brit kormány értékeiben, frk 1.220,697-92 az indiai és gyarmat kormány értékeiben, frk 15,052,543-02 idegen állami értékekben, frk 3.765,076-98 garantált és elsőbbségi vasúti részvényekben, frk 34.064,609-17 vasúti- és más kötlevelekben, frk 14.7 6,825 ingatlanokban, ideértve a társaság budapesti és bécsi házait, frk 10.005 ezer 205-20 jelzálogokban, és különféle értékekben frk 13.439,911-66 Cts.

Csarnok.

Örmények Buda visszafoglalásánál.

Irta: Dr. Molnár Antal.

(Vége.)

A negyedik levél, melyen a kelet helye kiégett, következőleg hangzik:

IV. „Tudtára adom, hogy a vár romlása a víz elvételétől függ. A víz elvételé után a várat is beveendik. Azonban a vízhez vezető uton három akna van, a Khorosz-kapuszi (Kakas-kapu) irányában. A Toprak-tabiaszínál is három akna van, egy a Frenki-kuleszínál is egy. Most épen azon vannak, hogy ott, t. i. a Frenki-kuleszínál, egy új aknáat ássanak. A várban kevés az ember, naponta 40—50 vész el. Kövessenek el minden lehetőt, hogy a víztől megfoszszák őket s rob-bantsanak fel egy aknáat a Toprak-tabiaszi táján, mert akkor az ostrom könnyebb leand. Az emberek félnek itt benn a víz miatt, ostromoljanak a Khorosz-kapuszi táján s induljanak a Tabak-hane (timár-ház) felé, mely a Bole (?) oldalán van. Ha e két oldalról támadnak, hatalmukba ejtendik a vizet, mert nincs annyi erejük, hogy a várat is, meg a vizet is egyszerre megvédelmezhetnék.”

Még inkább megviselte a tűz az utolsó két levelet, melyekben pontozással fogjuk jelezni pusztító nyomait.

V. „Tudtára adom, ha kérdez ön a vár állapota felől, hogy alig van benne ember; naponta 40—50 öletik meg. A Toprak-tabiaszínál három kész akna van s egy a Karakas-kuleszínál. Van még a Frenki-kuleszínál is egy, de most egy másik két akna a Frenki-kuleszi három akna van a Khorosz-kapuszi táján ez kerítsék hatalmukba a vizet ... fogják a várat is ... vagy robbant-sák a Toprak-kapuszi mely olda-lán a viz, a viz. A lőpor-raktár illet-tőleg még egyszer értesitem, hogy ez a kutya levelet várt az örgróftól; már 5—6 levelemmel tudtára adtam önnek, hogy irjon, de ön semmit sem írt; ez az ember nem fog nekem elhinni semmit. Fog-e bizni szavaim-ban? Lehetetlen, ön nem tesz helyesen. Két magyar érkezett ide s hozott a szegedi fő-parancsnoktól levelet a pasa számára, mely szerint a nagyvezér megérkezett volna Belgrádra. Azt mondták, hogy a főparancs-nok eljön Pes Nem tudom, igaz-e; annyi bizonyos, hogy a magyarok levelet hoztak s átadták a pasának. Kövessenek el mindent, hogy a vizet hatalmukba ejtsék. A viz, a viz az ő romlásuk.”

VI. „Értesitem, hogy a várban csak igen kevés ember van. Naponta 50—60 öletik

még a tarackgránátok által ... kerítsék hatalmukba a vizet; s urai lesznek a várnak ... a Khorosz-kapusi ... akkor a vizet könnyű szerrel ... Három akna van ... ugyan csak három a Toprak-tabiaszínál ... ostromoljanak ... a Toprak-tabiaszi oldalán. ... Mire várnak még? Kevés az ember, nincs mit félni. Itt mindenki csüggett. ... A Frenki-kuleszínál is van még egy akna, valamint a Karakas-kuleszínál is. Két magyar érkezett Szegedről, levelet hoztak a pasának ... azt írja, hogy két ezer tatárral segítségre fog jönni. Kerítsék minden áron hatalmukba a vizet; a vizet, mind, csak a vizet! A löpor-raktár dolgát illetőleg az kutya most sem akar, s mindig csak azt mondja, hogy nem kapott onnan felülről levelet; s még azt is mondja: Mit fognak nekem adni, ha megdöntem? A mi engem illet, mit tehetek? Ön a hibás. Többször irtam önnek, de ön nem irt még csak feleletet, egy levelet sem a végből, hogy ennek a kutyának eloszlatassam kétélyeit. Én nem vagyok hibás."

A víz, t. i. a Duna elrekesztésének kivételén eszméjén kívül egy terv vonul végig a leveleken: felrobbantása a Zsigmond király egykori palotájából löpor-raktárrá alakított épületnek, melyben nyolcezer mázsá löport őriztek a törökök. Mint látjuk, Gábor mester meg is nyert a merész vállalat végrehajtására egy török csorbadsit, de hasztalan volt minden sürgetése Diodatonál, a kikötött ezer magyar arany jutalomról nem tudott írásbeli ígéretet kapni Badeni Hermann őrgroftól. Azt kell hinnünk, sikerült e nélkül is meggyőznie a törököt, hogy a jutalom nem fog elmaradni. Julius 22-én felrobbant végre a nagy löpor-raktár, másfél ezer töröknek oltották ki életét az iszonyu erővel szertepörkedő kődarabok s mintegy hatvan látnyi nagy rés támadta várpalatának falán is. Ez a robbanás volt az ostromnak első szerencsés eseménye a keresztény seregére nézve. Ettől kezdve csak idő kérdése volt Budának megvívása s vele Magyarország felzabardítása a török rabiga alól.

Nyílt tér.)*

Szentkatolna, 1887. január 13.

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Székelyföld” idei 4-ik számában a „Különfélék” között „Egy választó” aláírással a Szentkatolna községében folyó hó 10-én megejtett megyebíró, egyháztanács és iskolaszékválasztásra vonatkozólag egy

*) Ezen cikkért felelősséget nem vállal a szerk.

rosszakaratú cikk jelent meg, mely igen eltér a valóságtól. Nevezett cikkben az áll, hogy én egy ízben már püspök urunk ó nagyméltósága által állásomtól felfüggesztettem. Ezen kifejezés valóságos rágalom. A ki ezt állítja, okmányokkal kellene, hogy bebizonyítsa: hol, mikor, miért és ki előtt történt annak kihirdetése? Hogy elvállaltam ezen fizetés nélküli becsületbeli hivatal, melyet 16 év óta viselek, azt nem törpe önzésből tettem, mert ha cikkíró ur jelen volt, láthatta és hallhatta, hogy ez a nép általános ohaja volt, egy magát nagyra tartó és mások személyében kételkedő személy kivételével.

A választató elnök ur által a nép, melynek száma 150—160-ra tehető, fel lett szólítva és szólíttatva, hogy tiz személy akarja-e a választást s egy személyen kívül, a kit fennebb is említettem, senki sem akart választást, csak közfelkiáltást. Végre az elnök ur azt kérdezte a választóktól: akarja-e kettő a választást? Akkor sem akadt az említett egy személyen kívül senki, a ki a választást akarja, a mi nem úgy lett volna, ha én hivatalomtól valóban fel lettem volna függesztve.

Különb is Szentkatolna népe tud annyit, hogy a felfüggesztett hivatalnok nem csak hogy meg nem választható továbbra is, de sőt a felfüggesztés napjától fogva, ha magát nem tisztázza, nem is viselheti; én azonban hivatalomat eddig háborítatlanul viseltem, a nélkül, hogy a magam tisztázására fel lettem volna szólítva, a mire nem is volt ok.

Ha cikkíró ur jóakaratu, tárgyilagos értesítést akart volna közölni, nem vetett volna oda hü bele Balázs módjára csak néhány egyháztanácsosi nevet, kiknek egy része nem is lett megválasztva s nem használt volna még gunynevet is, hanem a választás valóságos eredménye szerint írta volna meg értesíté ét, annál is inkább, mivel elnök ur felolvasta a szabályrendeletet, mely világosan kimondotta, hogy a volt megyebíró is megválasztható.

Én aláírom nevemet; tegye meg ezt az „Egy választó” ur is; ne takarja fátyollal nevét, ha félremagyarázó, a valóságnak meg nem felelő, mást rágalmozó és kisebbitő cikket ír.

Szabó József.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

MEGHIVÓ.

A „Csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság”

IV. ÉVI

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

Csik-Szeredában, 1887. február 6-án délelőtt 9 órakor kezdődőleg az intézet helyiségében fogja megtartani, melyre a részvényesek meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

- 1) Igazgatósági jelentés és a zárszámadás betérjesztése.
- 2) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 3) A felmentvény megadása iránti határozat.
- 4) Indítványok.

Az alapszabályok 20-ik §-ának kivonata:

A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban részvényesnek kell lennie — gyakorolható.

Nő-részvényesek csak felhatalmazott által; gondnokság vagy gyámság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek felhatalmazottjai által és erkölcsi testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; az utóbbi esetben nem kívántatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Azon részvényesek tehát, kik 1887. február 1-ig az intézet részvény-könyve szerint mint ilyenek igazolva voltak, a fennebbi módon szavazati jogukat — részvény bemutatása nélkül — gyakorolhatják.

„A CSIKSZEREDAI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG” IGAZGATÓSÁGÁNAK

Csik-Szeredán, 1886. december 23-án tartott gyűléséből.

LÁZÁR DOMOKOS,

elnök.

Dr. FEJÉR ANTAL,

titkár.

Szenzációs hirdetmény.

28-30

Lőw pokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lőpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr. legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítők- és szőnyegektől is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrű bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1½ méter szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Juta-függönyök redőzettel és rojtokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1 asztalterítőtől és 2 ágyterítőtől áll, a legújabb minta szerint, rojtokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítőtől álló ripsz-készületek a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannellel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, ajándéknak különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Lőw pokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brunni ruhaszövetek télre és nyárra, tiszta gyapjuból, minden divatos színben, teljes férfruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjuból 3½ mtr. hosszúság, 1.60 mtr. szélességben, a 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak 1 frt 20 kr.

1 „ hölgyeknek 1 „ — „

1 „ lenzsebkendő 2 „ — „

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, a 3 frt, legnagyobbak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielégítők a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-evőeszközök, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávéskanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.

A pesti magyar keresk. bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

Alapított 1841-ben. — Részvénytőke 5 millió forint osztrák értékben.

Évenként 3 huzás!

1887. évben főnyeremények:

Február 1-én: 100,000 forint o. é.

Jun. 1-én: 200,000 forint o. é.

Dec. 1-én: 100,000 forint osztr. é.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon. (Jelenleg 8 frt 75 kr.)

Igény- (3 sorsjegyre havi részletben a frt 1.40 jegyek / 5 sorsjegyre havi részletben a frt 2.35

azonnali játsszási joggal már a legközelebbi 1887. február 1-én történő huzáshoz.

— Megrendelések leggyorsabban postautalvánnyal történnek. —